

1. Nieuws/Nouvelles

Het go-leven in onze buurlanden. Deel 1: Nederland (Frank Segers)

In de volgende nummers van BelgoNet willen we een beeld schetsen van het go-leven in onze buurlanden, aan de hand van een interview met een ervaren oude rat ter plekke die kan uitleggen wat er goed en wat er slecht gaat in hun land. Voor deel 1 trekken we naar Nederland, meer bepaald naar Filip Vander Stappen, zowaar een Belg in Nederland.

Kan je jezelf even voorstellen?

Ik ben Filip Vander Stappen, geboren in Nederland maar Belgisch. Mijn ouders zijn een jaar of 45 geleden naar Nederland verhuisd. De rest van de familie woont nog in België (rond Dendermonde). Ik heb vele functies vervuld binnen de NGoB (Nederlandse Go Bond), waaronder penningmeester en lid van het bestuur, webbeheerder van de bondssite, webbeheerder van het EK jeugd te Zandvoort, coordinator topsport. Verder gaf en geef ik regelmatig les - vroeger o.a. de centrale trainingen (nvdr: nationale trainingen voor de Nederlandse topspelers) en de laatste jaren met name via het internet. Tevens heb ik mijn eigen go-school, de baduk-school. Ik werk als leraar wiskunde op een middelbare school in Den Haag en heb nog mijn eigen internet onderneming - de baduk-school en freelance werk als ontwikkelaar (php, Perl, HTML, Javascript, etc). De laatste jaren speel ik helaas weinig go, mijn werk en mijn gezin kosten veel tijd, maar geleidelijk ga ik weer wat meer spelen (en leg ik bestuursfuncties neer).

Hoe komt het toch dat denksporten in het algemeen en go in het bijzonder zo populair zijn in Nederland ?

Dat is lastig te zeggen. Wellicht heeft het succes van enkele Nederlandse schakers een rol gespeeld. Het moet wel gezegd worden dat de hoge status van Schaak vrij specifiek is, dammen en go hebben daar veel minder profijt van en worden soms als excentriek of 'oude-mannen-sport' gezien.

Hoe zit het momenteel met het go-leven in Nederland?

Het ledenaantal is vrij stabiel. Er komen jaarlijks veel leden bij maar er verdwijnen ook veel leden. Beide trends houden elkaar ruwweg in evenwicht. Door de binding te versterken wil de NGoB haar ledental uitbreiden. De clubs zijn vaak afhankelijk van specifieke personen voor de groei en activiteit. Een algemene trend is een achteruitgang van de bereidheid van mensen tot vrijwilligerswerk. Het is lastig mensen te vinden voor het vele werk dat er ligt. Dit geldt a fortiori voor jeugd go. Bepaalde vrijwilligers zetten een bloeiende club op, maar deze verdwijnt veelal weer zodra de betreffende vrijwilliger stopt. Het probleem is vaak dat de infrastructuur gericht is op volwassenen en jeugdspelers zodra ze gegrepen zijn door het spel geen plek hebben om zich te ontplooiën. De volwassenen-clubs spelen vaak (te) laat, en de schoolclubs zijn zeer arbeidsintensief. De bond kampt met een groeiend tekort aan vrijwilligers. Al circa 20 jaar zijn het vaak dezelfde mensen die al het werk doen. Dat is een zeer gevaarlijke trend omdat het kan leiden tot een inwaartse blik en de barrière voor nieuw bloed ongewild nog verder kan verhogen. De interstedelijke is enkele jaren geleden in ere hersteld en de Nederlandse Go Competitie (het kampioenschap voor clubteams) is zeer succesvol.

In de Nederlandse top draaien al jaren dezelfde personen mee (in andere Europese landen ook). Komt daar verandering in?

Ja, geleidelijk begint er een nieuwe generatie topspelers te ontstaan. Sinds de start van het programma (topsportprogramma, zie verder) is Merlijn Kuin Nederlands Kampioen geworden en hebben we al enkele nieuwe sterren zoals Bram Koster en Floris Barthel, en recentelijk Wangzi Guo en er zijn heel wat spelers die al langer meedraaien en nu nog sterker worden zoals b.v. Andreas Drost. Het is hopelijk een kwestie van tijd voordat de hegemonie van de huidige 5e en 6e dans doorbroken gaat worden. Ik denk dat het internet een steeds grotere rol gaat spelen in het vinden en trainen van toekomstige topsporters. Ook zie je dat het steeds vaker voorkomt dat spelers naar het Oosten reizen

voor training. Dat moet op termijn vruchten gaan afwerpen.

Julie zijn vorig jaar met iets nieuws begonnen: een topsportcompetitie?

Dit idee is ontstaan op een rondreis door China. Daar zijn veel jeugd go-scholen waar zeer serieus onderling competitie wordt gespeeld, en waar de daar gespeelde partijen intensief worden bestudeerd. Wij wilden dit idee in Nederland introduceren, met de volgende voordelen: de topspelers spelen vaker en hun kennis kan actiever worden overgedragen, de onderlinge competitie verhoogt het niveau en dankzij de constante uitslagen is er te allen tijde een accuraat beeld van de actuele speelsterkte van spelers. tevens kan tijdig worden gesignaleerd wanneer een speler een flinke ontwikkeling in speelsterkte doormaakt. De eerste ronden zijn gespeeld en worden binnenkort geëvalueerd.

Er zijn de laatste jaren heel wat semi-professionele Aziatische spelers in Europa komen wonen. Is dat goed, of kapen zij gewoon het prijzengeld weg van de Europese spelers die van go-spelen hun beroep willen maken ? (cfr de erg pessimistische visie van Alexander Dinerchtein in één van zijn vorige Goama's)

Dat is een lastig punt. Er is een niet te onderschatten negatief effect van dit verschijnsel in die zin dat het voor sterke amateurs niet meer (financieel) interessant is aan toernooien deel te nemen omdat elk toernooi met interessant prijzengeld automatisch door een van de profs wordt gewonnen. ik zeg hier bewust profs omdat de spelers in de praktijk vaak profs zijn en een prof dangraad hebben. De top tien van Europa bestaat vrijwel geheel uit profs. Daarbij komt de meerwaarde - een algemene stijging van het niveau van de Europese top, dankzij kennisoverdracht - weinig uit de verf. Het gevaar voor cynisme ligt op de loer. Het probleem is dat het winstpercentage van deze profs tegen de topspelers zo hoog is dat geen sprake meer is van een uitdaging, maar veeleer van een 'kop van jut' effect. Omdat deze profs vaak - volledig terecht - semi-professionele tarieven voor lessen vragen, teneinde in hun levensonderhoud te voorzien - is het voor bonden en leden niet eenvoudig van hen te leren.

Als go ooit iets serieus wil worden in Europa, moeten we het dan professionaliseren (organisatie, spelers, scholen,...), is dat haalbaar, hoe, welke kant moet het op?

Dat is heel lastig te zeggen. Ik denk van wel. Het probleem is om vanuit een positie met een zeer geringe spelersdichtheid te groeien. De eerste slagen zijn altijd de moeilijkste. We hebben weinig spelers en dus weinig geld en weinig resources. Vrijwel alle werk is vrijwilligerswerk. De beste weg die ik zie is om bepaalde essentiële functies zoals ledenwerving en projecten op scholen en clubs te belonen. Daar is echter geen geld voor, dus moet er gezocht worden naar win-win constructies, b.v. dat een organisator van een cursus de helft van de inschrijfgelden mag houden, of gedurende een bepaalde periode een deel van het lidmaatschapsgeld van elk aangebracht lid krijgt. Met dit soort affiliatie kun je zeer effectieve constructies opzetten. Ook moet er dan iets gedaan worden aan het gat waarin veelal jonge spelers vallen nadat ze het spel hebben geleerd. Er is dan geen jeugdclub en de gewone clubs spelen laat, of zijn niet echt ingesteld op jeugdspelers of beginnende spelers in het algemeen. Het vasthouden van bestaande leden is ook belangrijk. Het zal bottom-up moeten gebeuren. Ik zie niet hoe de EGF b.v. dit centraal zou kunnen sturen. Bonden draaien vaak jaren op dezelfde krachten. Er is relatief weinig instroom van nieuwe vrijwilligers. Zoeken naar semi-vrijwilligers ook buiten de bond is denk noodzakelijk. Daarna kan stapje voor stapje aan uitbreiding worden gewerkt. Waar mogelijk is ook samenwerking met andere denksport bonden aan te bevelen, zo kun je ervaring delen en de efficiëntie vergroten.

Dit jaar derde op het NK. Wat zijn jouw ambities nog?

Ik zit in een levensfase dat mijn primaire focus ligt op het gezinsleven. Het is lastig hiernaast een hoge ambitie te behouden. Ik wil blijven leren en geleidelijk weer meer gaan spelen. Ik wil zeker nog eens proberen kampioen te worden. Maar binnen go ben ik primair leraar. Ik geniet ervan anderen te helpen sterker te worden en gezamenlijk partijen te bekijken. Go spelen en studeren is gewoon geweldig leuk. Sterker worden is mooi, maar geen direct doel op zich. Het gebrek aan hiërarchie bij go vind ik ene grote charme.

Dit jaar mocht ik volgens het puntenklassement naar het EK te Japan maar als Belg ben ik helaas uitgesloten van deelname. Daar baal ik wel van. Maar het is niet anders. ik zou het graag nog een keer meemaken.

Tornooi Antwerpen (Ben Lambrechts)

In bijlage nog twee partijen met commentaar van Alexander Dinerchtein van het tornooi van Antwerpen.

29ème WAGC à Tokyo (Alain Wettach)

En l'absence d'un représentant de la Corée du nord pour raison de tensions politiques avec le Japon et de l'Ukraine suite à un désistement de dernière minute, ce 29^{ème} championnat du monde amateur réunissait des représentants de 68 pays et territoires.

Comme on pouvait s'y attendre, la Corée (vainqueur avec 8/8) et la Chine (une seule défaite, d'un demi point contre la Corée) ont une fois de plus fait la loi lors du Championnat du monde amateur 2008 qui s'est déroulé à Tokyo à la fin du mois de mai. Le représentant du Japon, la troisième grande puissance du Go mondial n'a pu se hisser qu'à la 5ème place, peut-être un indice de plus du fossé qui se creuse entre la Corée, la Chine et les autres.

Pour les accessit, on signalera la brillante 3ème place de Fernando Aguilar, le joueur argentin qui, il y a quelques années, était parvenu à battre deux 9 Dan Pro. Il laisse derrière lui, le représentant de Hong Kong, Nai Sai Chan et surtout, à la 5ème place, le représentant japonais Yoshiyuki Tsuchimune.

Le premier européen est le roumain Cornel Georghe Burzo (bien connu sous le pseudo Cornel sur les différents serveurs de Go) qui finit 5ème ex aequo avec le joueur japonais.

En ce qui me concerne, le résultat (4/8) est correct sans plus puisque je n'ai pas perdu contre un joueur beaucoup plus faible ni gagné contre un beaucoup plus fort.

Sur le plan de l'organisation, le tournoi se déroulait dans les locaux de la Nihon Kiin à Tokyo et nous avons eu la visite de nombreux pros (Otake, Takemiya pour les plus connus!) .

Ci-joint, un commentaire de ma partie contre Martin Putera, le représentant de l'Indonésie.

Championnat Belge de Rengo 2008 (Marie Jemine)

Cette année, le championnat belge de Rengo attire bien plus de joueurs que l'année dernière : nous sommes huit paires (dont quatre paires mixtes, quand même !) à nous disputer des parties enchaînées.

La première ronde surprend plusieurs joueurs : 45 minutes mort subite, finalement, c'est pas beaucoup ! Deux paires sont même tombés au temps.

Mais la première partie s'achève sur de bonnes nouvelles pour le club de Liège : tous les quatre ont gagné leur partie. Les autres vainqueurs sont la paire coréenne (Benjamin, 1d qui a ramené sa compagne de Corée, 2d ! la classe !) (elle porte un joli tee-shirt I love Baduk) et, sans surprise, Jan Ramon et sa femme Leen (Leuven).

La deuxième ronde nous surprend par la rapidité du premier abandon : Jan et Leen gagnent contre Miwa et Marie (Liège), mais d'une manière inhabituelle, à cause d'un atari mal lu dans le premier combat de la partie. L'autre paire de Liège, Vincent et Anthony, se cassent les dents contre la paire coréenne tandis que les deux paires du Pantin (Olivier et Selim, Duc Khang et Kévin Prist) s'affrontent à coup de fous rires.

La troisième ronde voit enfin l'affrontement tant attendu des deux paires d'élite, à savoir la

paire coréenne contre Jan et sa femme, qui constituent actuellement la meilleure paire belge. Ces derniers ont gagné d'un demi-point, grâce à une erreur de la demoiselle-au-joli-tee-shirt. Mais cette partie s'achève longtemps après le choc des Liégeois, qui ont vite abandonné après un départ sur les chapeaux de roue - tengen, 5*5 et tout le tralala.

Au terme de cette troisième ronde, Olivier et Selim doivent partir pour étudier. Eh oui, le regret de tous les étudiants est que ce championnat prenne place exactement la semaine qui précède les examens...

Pour la quatrième ronde, seul Jan et Leen sont encore invaincus. Ils affrontent Vincent et Anthony, qui n'ont qu'une défaite. Victoire sans difficulté pour Jan et Leen; on ne peut pas en dire autant de la paire coréenne, qui reste longtemps après les autres sur le goban. Elle affronte Dennis et Ma Yue, paire valeureuse assemblée en dernière minute juste avant le tournoi; mais la partie est étrange, en tous cas aux yeux des observateurs, qui remarquent notamment un gros groupe en atari auquel personne ne porte d'attention pendant un certain temps.

Le résultat n'est cependant pas inattendu : le couple coréen finit par remporter la victoire.

Jan et Leen restent le meilleur couple de l'année, suivis par Benjamin et Hong Seung Hee et par Anthony et Vincent.

Merci à tous pour votre participation au tournoi et à l'année prochaine !

2. Partijbesprekingen/Parties commentées

Belgisch Kampioenschap

Bossee-Huang, commentaar van Filip Vander Stappen (5D)

Connor-Bossee, commentaar van Alain Wettach (4D)

Ramon-Beyens, commentaar van Filip Vander Stappen (5D)

Beyens-Connor, commentaar van Filip Vander Stappen (5D)

Tornooi Antwerpen

Huang-Engels, commentaar Alexander Dinerchtein (3p)

Hertecant-Verstegen, commentaar Alexander Dinerchtein (3p)

Championnat du Monde Amateur

Wettach-Putera, commentaires Alain Wettach (4D)

3. Kalender/Calendrier

11-14/9/2008

Go Weekend

28/09/2008

Youth and Student Belgian Championship

25-26/10/2008

Brussels Tournament

22-23/11/2008

Preliminaries Belgian Championship 2009